

Kiss Fanni gondolatai

2011

2010-ben nagyon hirtelen jött ötlet volt, hogy Sörédre kerültem, egy nehéz időszak közben jött ez a lehetőség, és bár félttem ettől a helyzettől, hogy hogyan fogok helyt állni, mégis meg szerettem volna próbálni. Sokat hallottam előtte erről a helyről, és mindig annyira varázslatos módon meséltek róla. Amíg nem éltem át, nem értettem igazán miért, azt gondoltam, végül is ez is csak egy tábor... Aztán, ahogy teltek a sörédi napok, valami olyasmi érzés és tisztánlátás fogott el, amitől teljesen átértékelődtek bennem a dolgok az életről, hogy mi igazán fontos és, hogy mi is a szeretet. Az a feltétel nélküli szeretet, amikor nem vársz el semmit, tiszta szívből, minden hátsó szándék nélkül adsz, hogy örömet szerezz másoknak. Nem anyagi javakban, hanem törődésben nyilvánul meg, hogy valóban érdekel a másik. És ezt nem tudnád úgy megtenni, ha nem kapnál vissza belőle. Amikor mesélem, hogy mennyi szeretetet adnak nekünk a táborlakók, sokan kérdezik: hogyan? Pedig annyira egyszerű: úgy, hogy tiszta szívből adják, hálásak, és ezt nem kell kimondani, nem lehet pénzben adni, ezt egyszerűen csak érezned kell. Sokan kérdezik: „Mit jelent számotokra Söréd?” És a válaszuk nem a lustaság miatt az, hogy „Ezt nem lehet megfogalmazni”, hanem mert valóban nem lehet, nem lehet elmagyarázni, ezt átélni, átérezni kell! Ha kívánhatnék valamit, az minden embernek a „sörédi életérzés” lenne! Köszönöm Söréd, hogy az életem része lettél, örökre!

Kiss Fanni